

Begrundelse

Artikel 1 F i Flygtningekonventionens af 1951 lyder: »Denne konventions bestemmelse skal ikke finde anvendelse på den, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at han:

a) har begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, således som disse forbrydelser er defineret i de mellemfolkelige aftaler, som er indgået er indgået for at træffe forholdsregler herimod.

b) har begået en alvorlig ikke-politisk forbrydelse udenfor tilflugtslandet, inden han som flygtning fik adgang til dette.

c) har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsatninger.«

Det bør bemærkes, at det klar fremgår af bestemmelsen, at den »skal ikke« finde anvendelse på personer, der er alvorlig grund til at antage er omfattet af punkterne a, b og c.

I TV-avisen lørdag den 27. oktober 2001 er der kl. 18.35 et indslag om, at Danmark i 1990'erne gav asyl til udlændinge, selv om myndighederne vidste, at de var eftersøgt for terrorisme og dermed omfattet af artikel 1 F b. Nu er én af disse erklærede terrorister med dansk asyl fængslet i Pakistan – sigtet for terrorisme.

Det bekræftes i indslaget, at er er tale om den 37-årige egypter, Hassenein, der samarbejder tæt med Osama bin Laden og er erklæret medlem af al-Gamaa al-Islamiyya (Den Islamiske Gruppe), der har tætte forbindelser til Egyptisk Islamisk Jihad, som menes at tilhøre inderkredsen i Osama bin Ladens al-Qaida-netværk.

På trods af at Flygtningenævnet i forbindelse med behandlingen af asylansøgningen fra Hassenein vidste, at Hassenein var flygtet fra egyptiske myndigheder, hvor han var eftersøgt for terrorisme og tilmed var eftersøgt af Interpol, fik Hassenein asyl i Danmark, uagtet at Flygtningekonventionen af 1951 udtrykkeligt nævner, at konventionen ikke skal finde anvendelse på hans tilfælde. At Danmark har givet Hassenein asyl, betyder tilmed, at danske myndigheder er forpligtet til at yde assistance til ham i Pakistan, hvor han er fængslet og anklaget for fornyet terrorisme.

Spørgeren udbeder sig en god forklaring på, hvorfor Flygtningenævnet ikke iagttager artikel 1 F i Flygtningekonventionen og opfordrer med spørgsmålet ligeledes ministeren til at få genop-

taget de sager, hvor der er givet asyl i åbenlys strid med den nævnte artikel.

Svar (8/11 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Flygtningenævnet har oplyst, at nævnets afgørelser efter udlændingelovens § 7 træffes efter en konkret og individuel vurdering af sagens omstændigheder. I nævnets vurdering indgår tillige en vurdering af, om en udlænding er omfattet af Flygtningekonventionens udelukkelsesgrunde i artikel 1 F.

Hvis en asylansøger således findes at opfylde betingelserne for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, beror det på en konkret vurdering, om der er alvorlige grunde til at antage, at den pågældende skal udelukkes fra opholdstilladelse som følge af en af de i Flygtningekonventionen nævnte udelukkelsesgrunde. Vurderingen heraf beror først og fremmest på ansøgerens egen forklaring og fremlagte dokumentation, men også henvendelser fra hjemlandets myndigheder, oplysninger fra andre danske myndigheder, domstolene, henvendelser fra krigsretter, og tredjemands vidneudsagn kan føre til, at den pågældende anses for omfattet af Flygtningekonventionens artikel 1 F og således skal udelukkes fra beskyttelse.

Med hensyn til Flygtningenævnets praksis vedrørende Flygtningekonventionens udelukkelsesgrunde har nævnet henvist til Formandskabets beretninger, herunder særligt 8. beretning (1999), side 173 ff., og 9. beretning (2000), side 101 ff.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt jeg vil tage initiativ til at genoptage sager, hvor der åbenlyst er givet asyl i strid med Flygtningekonventionens artikel 1 F, kan jeg oplyse, at jeg ikke har kompetence i asylsager.

Spm. nr. S 373

Til indenrigsministeren (29/10 01) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Kan ministeren oplyse, hvor ofte Flygtningenævnet giver afslag på asyl med henvisning til artikel 1 F i Flygtningekonventionen af 1951?«